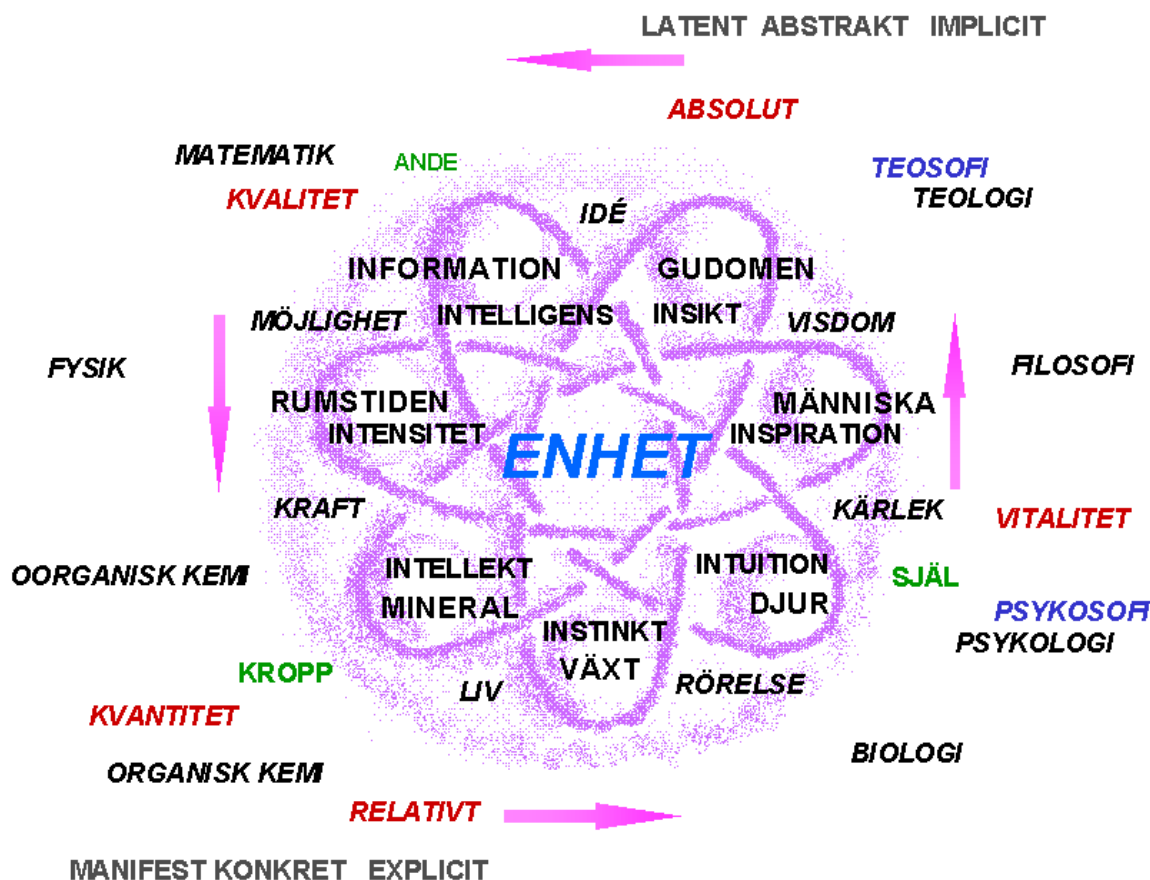

HOLOSOFI, CYKLISK HIERARKI

ALLT LIVS ENHET I ALLTIDEN

SANNINGEN BORTOM KUNSKAPENS GRÄNSER
OCH VISDOMENS MÖJLIGHETER

Vad är det för liv vi egentligen är delaktiga i? De flesta av oss är uppväxta och skolade i pyramidformade hierarkiska världsbilder, t.ex. den gamla världens **kropp**, **själ** och **ande** som kyrkan senare tog över. Ändå upplever vi i vår vardag att de linjärt hierarkiska förklaringsmodellerna inte räcker till. Mycket av illabefinnandet idag har sin grund i en denna ofullständiga världsbild. Det jag här vill dela med mig av är en helhetssyn på hela tillvarons eviga kretslopp som en enda **enhet**, en **idé** om **möjligheter** till ett **kraftfullt liv** i rörelsefrihet och **kärlek** genom **visdom**. Beskrivningen nedan är resultatet av ett livslångt ständigt iakttagande av inre och yttre processer. I den här presenterade helhetsbilden finns paralleller med beskrivningar av David Bohm, Ilya Prigogine och Burkhard Heim, Jiddu Krishnamurti, N Sri Ram m.fl. framstående forskare och tänkare. **Fet text** hänvisar till kartbilden ovan.

KVANTITET, KVALITET OCH VITALITET

I den gamla världen beskrevs **enhetens** olika sidor med begreppen **kropp**, **själ** och **ande**. Alla företeelser innehåller dessa tre sidor. När kyrkan och naturvetenskapen skiljdes åt förvanskades synen på alltets enhet så att vi tycks leva i en värld med fokus på åtskillnad och därigenom konflikt. Själva konflikten är en vägvisare till att det finns något annat, en enhet där alla delarna har ett positivt sammanhang och syfte.

Med naturvetenskapliga ord skulle kroppen svara mot **kvantitet**, den mätbara materien, i det fysiska rummet och tiden. Själven är inget objekt utan själva rörelsen, **vitalitet**, inuti de kvantifierbara objekten. När vi blir känslomässigt rörda och berörda är det vitaliteten. Slutligen har objektens rörelse en **kvalitet** som är ogripbar och ändå överallt och alltid närvarande, en inneboende ande.

Kvantitet, kvalitet och vitalitet är begrepp som är något i sig. De kan inte beskrivas med varandras innehåll. En stark aha-upplevelse kan inte beskrivas i kvantitativa enheter utan att just kvaliteten och vitaliteten reduceras till döda materiella termer. Upplevelsen innehåller mycket av vitalitet och kvalitet.

I vår vardagliga världsbild kan vi grovt urskilja olika världar med egenskaper som skenbart inte hänger ihop. Urskillnad är inte åtskillnad.

MINERALVÄRLDEN

Den enklaste världen kan vi kalla för **mineralvärlden**, det vi i dagligt tal kallar för "död" materia. I denna värld finns en enkelriktad linjär rörelse, sten eroderar till grus som i sin tur bryts ner till sand och damm. Om tillvaron endast skulle vara materiell skulle allt jämnas ut och slutligen bli platt. Temperaturskillnaderna skulle jämnas ut tills allt drabbats av värmedöden.

Det är bara i denna mineralvärld vi kan göra jämförande mätningar, mäta materia. Skenbart finns då bara ett resultat som är rätt och allt annat är fel.

Det goda syftet med mätningen är att slå fast fakta och därigenom skapa någon form av trygghet, ett behov av att kunna se in i framtiden längs den linjära tidslinjen. Om detta drivs för långt blir effekten en form av stillestånd, en "död" värld, en terrorbalans mellan ytterligheter, mellan rätt och fel. Döden är en omvandling till nya möjligheter.

I mineralvärlden söker vi förklaringar genom att fråga oss *varför* något sker, vi söker orsaken till verkan. Varför-frågor får ett därför-svar som skapar en ny varför-fråga. Detta sökande leder oss allt längre in i historiens otrygga mörker. Risken är att vi projicerar detta mörker in i framtiden. I stället för att söka orsaken borde vi söka det positiva syftet, att se framåt.

VÄXTVÄRLDEN

Över mineralvärlden ligger den mer sammansatta **växtvärlden**. Någon exakt gräns mot mineralvärlden finns inte. Någonstans på vägen har det tillkommit något väsentligt, det reproducerbara **livet** i cellernas delningsprocess. Redan här kan vi skönja en hierarki, växtvärlden innehåller mineralvärlden.

I mineralvärlden finns en nedbrytande kamp mellan arterna. I växtvärlden är det däremot cellernas samarbete som är grunden för artens överlevnad.

I övergången mellan mineral- och växtvärlden ligger ett sammanfogande av materia till mera komplexa former. Denna form kan ses som ett litet kretslopp. Väte och syre blir vatten, vatten kan delas till väte och syre.

Grundläggande för cellernas liv är vattnets eviga kretslopp, ett exempel på en cyklisk hierarki. Vattnet dunstar till vattenånga som bildar moln för att falla tillbaka i form av snö eller regn. Det föregående förutsätter det efterföljande i ett evigt kretslopp. Inget kan uteslutas. Likadant är det med växternas grodd, uppväxt, mognad, frösättning, död och förmultning.

DJURVÄRLDEN

Nästa steg i denna hierarkiska beskrivning är **djurvärlden**. Även här kan vi observera att djuren består av olika organ uppbyggda av celler, som i sin tur liksom växterna består av mineraler. Alla organ samarbetar för en större enhet. Varje organ har sin speciella funktion i denna enhet.

I djurvärlden vaknar **rörelsefriheten** i den avskilda odelbara individen, ett jag ego. Förmågan att ta ett beslut för att förflytta sig är en del av den frihet som skiljer djuret från växten.

På samma sätt som växterna kan utarma jorden så att de inte kan överleva, kan djuren plundra växterna tills de själva förgås. Det högre har makt över det lägre och ansvar för det gemensamma. Detta gäller på alla nivåer i den hierarkiska kedjan.

I de lägre djurens värld kommer i första hand individens överlevnad. De högre djuren har en förmåga till sociala sammanhang, en form av **kärlek**. Det är denna kärlek som varje ägare av ett husdjur kan uppleva. Denna enande kärlek är grunden i **människans** värld.

MÄNNISKOVÄRLDEN

Det som människan har utöver djuren är **visdomen** som är vår länk till **gudomen**. Om vi identifierar oss med våra kroppar är vi inte mer än ett djur. Jämför med fraserna: han betar sig som ett djur eller hon är som en grönsak, vilket påvisar en brist på visdom och kärlek.

Drivkraften till handling i människovärlden är kärlekens och sanningens överlevnad i harmoni utöver det som gäller i de underliggande världarna.

Även för människan finns faran att förgöra de underliggande världarna och därigenom förstöra förutsättningen för sin egen existens. Vi har en möjlighet till kontroll och därmed också ett ansvar för det underliggande.

En vis människa urskiljer sin begränsade visdom och sin gränslösa okunnighet.

DEN GUDOMLIGA VÄRLDEN

På samma sätt som våra kroppar hör till djurvärlden, hör vår visdom till den gudomliga världen. Ju mer vi som människor öppnar oss för visdomen desto mer tillgång till det gudomliga får vi. Det gudomliga är det som vi har svårt att fatta direkt med våra sinnen och dess hjälpmedel. På samma sätt som djuren har svårt att förstå vad en människa med visdom är.

Vi är en del av enheten. På samma sätt är den gudomliga världen en del av enheten. Den är inte någon utomstående makt.

VETENSKAPEN

Till ovanstående beskrivning kan vi också foga de vetenskapliga disciplinerna, **oorganisk kemi**, **organisk kemi**, **biologi**, **psykologi**, **filosofi** och **teologi**. Även här ser vi att det överordnade alltid innehåller det undre och att gränserna mellan de olika världarna är flytande. En biologi utan oorganisk och organisk kemi finns inte.

Likaså finns ingen fungerande teologi utan en klar filosofi som i sin tur innehåller en fullständig psykologi, o.s.v. nedåt. Religioner, teologier och filosofier som har bristfällig förankring neråt i hierarkin har en inneboende fara att vara förblindande och isolerande. Med risk att dra med sin omgivning i sin undergång förtvinar slutligen sådana modeller i sin egna exkrementer.

En sådan process är sund ur enhetsperspektivet. Åtskillnad har blivit urskillnad. Konflikter på alla plan, personliga eller globala, är tydliga exempel på detta.

Varje plan har sitt innehåll och sina speciella mönster som är spegelbilder av enhetens mönster. Om vi reducerar det överliggande till det lägre förloras det viktigaste på respektive plan. Att exempelvis reducera kärlek till kvantifierbara biokemiska processer skapar bara ett illabefinnande, själva kärlekens kvalitet och vitalitet förloras. Illabefinnandet i sig visar att en sådan beskrivning är ofullständig.

Endast den som upplevt sann kärlek vet att kärlek är mer än rent biokemiska processer. Upplevelsen av kärlek och visdom kan ses som en vis vägvisare för människan in i det gudomliga, en gudomlig visdom, en **teosofi**. Människan är då mer än ett djur, mer än ett biologiskt och psykologiskt fenomen.

ÅTERKOPPLINGEN INÅT TILL ENHETENS CENTRUM

Intellektet är kopplingen till enheten i mineralvärlden. Intellektet är en mekanisk lagring och bearbetning av information i all materia. En enkel form av intellektuell kunskap finns lagrad i varje vattenmolekyl. Den "vet" hur och när den skall formas till is eller ånga.

Den mänskliga hjärnan är ett exempel på materia sammansatt på ett sådant sätt att den är kopplad till enheten. Själva kopplingsförmågan är intellektet.

På mänsklig nivå bearbetar intellektet information i form av lagrad kunskap som alltid är förankrad i förgången tid, erfarenheter, minnen. Intellektet projicerar denna kunskap på framtiden, den upprepar gammal kunskap.

I växtvärlden utökas återkopplingen till enhetens centrum med **instinkten**. Den är en utvidgning med artens erfarenheter på lokal nivå, ett form av närvaro i varje ögonblick.

När rörelsefriheten vaknat på djurnivå kan en känsla av något bortanför det som är uppenbart erfaras.

Känslan, aningen om något bortanför den lagrade kunskapen, minnena, är **intuitionen**, känslan inåt. Vi vet inte, ändå vet vi med oss själva att det ligger något viktigt i aningen, intuitionen, om något nytt. Intuitionen uttrycks genom kreativa handlingar som förändrar vår vardag. När vi tar emot en idé är det en gåva från enheten som manifesteras genom oss om vi är mottagliga, om vi litar på vår intuition.

Människans koppling till enheten är **inspirationen**, att vara i anden, att vara kopplad till den andliga delen av enheten. Inspiration är enhetens handlingskraft som uttrycks i kreativitet på mänsklig nivå.

Den stora aha-upplevelsen, **insikten**, är enhetens uttryck i gudomens värld. Efter en insikt är vardagsvärlden inte vad den har varit, något stort har trängt igenom och manifesterats. Läroböckerna måste skrivas om. Det finns ingen återvändo, det går bara framåt.

Åter ses att det överliggande innehåller det underliggande, en form av hierarki av enhetens uttryck i de olika världarna. Det är viktigt att komma ihåg vad som hör till vad för att kunna leva och skapa en vardagstillvaro i harmoni med enhetens visdom, holosofi. Konflikter och illabefinnande är vägvisare till balans och harmoni.

RUMSTIDEN, DET FYSISKA RUMMET OCH TIDEN

Innan materien, mineralvärlden, kan uppstå måste det finnas ett rum i vilket den kan skapas. Manifesteringen är en rörelse i rummet, rörelsen är tiden i sig. Rummet har tre dimensioner, längd, bredd och höjd. Tiden är den fjärde dimensionen i **rumstiden**.

Intensiteten, spänningen, är enhetens koppling till rumstiden som omvandlas till **kraft** i mineralriket. Mycket förenklat benämns ibland kraft och intensitet för energi.

Fysiken är det vetenskapliga kunskapsområdet som beskriver rumstiden, dess innehåll och processer.

INFORMATION OCH PREFORMATION

Varje växtfrö innehåller information om vilka möjligheter vad fröet kan bli och i vilken ordning alla utvecklingsstadier skall komma. På varje nivå finns flera alternativ. På fröstadium kan det börja gro och växa eller bli mat till något djur. Att försörja det högre stående är en möjlighet som alltid kvarstår tills det genomförs. Det är en del av det vi i dagligt tal kallar för döden.

På samma sätt innehåller alla företeelser, händelser eller objekt, information eller är uppbyggt av förtätad information om möjliga förändringar och utvecklingsvägar.

Även rumstiden är uppbyggd av det föregående, förtätad **information**, en struktur. I informationsvärlden finns allt som har varit och kommer att bli lagrat som **möjligheter** att manifesteras i tid och rum. I vissa traditioner benämns denna värld för akashakrönikan.

Innan det formats till strukturell information, en inre form, är det preformation, det har ingen form. Det är en **idé** ur den gudomliga världen. I begynnelsen var ordet, AUM, den yttersta sanningen, sanningen som sådan i sig själv. Sanning är kvalitet.

Verkliga framsteg har alltid börjat hos människor som ifrågasatt det som stått i böckerna, gammal kunskap. Varje sann uppfinnare, forskare eller upptäckare ifrågasätter kollegornas resultat och går vidare. Denna process tar aldrig slut. Det skapas ständigt nya kombinationer av information att ta till sig.

Matematiken är vetenskapen som kan beskriva informationsvärlden. Det kan sägas att matematiken är det gudomligas språk, det som ligger närmast det andliga. Matematiken har ingen kvalitet, den är kvalitetens uttryck, kvalitet i sig själv.

Denna informationsvärld är enhetens **intelligens**, den fria viljan som aldrig kan fångas av människan, då vore den inte fri längre.

SAMMANKOPPLINGEN TILL EN ENDA ENHET, ORMEN SOM SKAPAR SIG SJÄLV

Vi skapas ur informationen som skapas ur det gudomliga som i sin tur skapas ur oss som människor. Våra handlingar i kärlek och visdom är en länk i enhetens eviga rörelse. Vi är en del av det eviga livet, vi är det eviga livet, vi har evigt liv.

Det som här uppenbaras är att livet är en självorganiserande process, en cyklisk hierarki, där det överliggande skapas ur det föregående. Det senare har ett ansvar för det tidigare och möjligheter att påverka skapelsens eviga kretslopp.

Det som tycks som åtskillnad är det som sammanbinder till en enhet. Åtskillnad är då bara urskillnad för att vi skall kunna upptäcka enhetens eviga rörelse.

Den linjära hierarkin, som de flesta av oss är skolade i, är bara en liten del av enhetens cykliska hierarki.

Naturvetenskapen godtar inte cirkelbevis. Det eviga livet som sådant går inte att bevisa på ett vetenskapligt sätt i en linjär hierarkisk värld. Vetenskapsmannens liv får inte plats i sin egen världsbild.

Det finns bara en sanning, sanningen som sådan. Det jag säger just nu är min sanning, ett fragment av den ultimata sanningen, enheten. Precis som gravitationen finns överallt i den manifesterade världen finns sanningen överallt i enheten. Skillnaden i gravitationen formar rörelsen, vilket är en del av livet.

Helheten är större och starkare än summan av dess delar och tränger förr eller senare igenom på delarnas nivå. Sanningen segrar alltid över det falska, vidskepelsen. Vidskepelsen är ett fragment av sanningen. Egentligen finns ingen vidskepelse, den är bara stenar på vägen, vägvisare till möjliga förändringar.

Sanningens innehåll är bara sannolik, den liknar sanningen. Det lilla vardagslivet är bara sannolikt, en idé, en av många möjligheter. Där finns en kraft som vi inte kan förstå därför att vi är en del av den. På samma sätt som ögat inte kan se sig självt eller örat höra sig självt. Livets komplexitet och enfald är alltför osannolikt för att existera utan denna kraft, livskraften.

DET STORA OCH DET LILLA KRETSLOPPET

Hur beskriva något som jag själv är del av som samtidigt är en del av mig, något som är självgenererande och självreflekterande? Jag är spegeln som speglar sig själv i sig själv, ett perpetuum mobile, en evighetsmaskin. Allt liv är sammansatt av sfäriska spiralrörelser till en enda evig spiralrörelse. Alla spiralrörelser ligger i varandra i ett hierarkiskt beroende av varandra.

Jordbrukarens beredning på senhösten, sådd på våren, växt på sommaren och skörd på hösten är ett exempel på ett litet kretslopp. I ett något större kretslopp läggs jorden i träda några år för att vila och ta upp ny näring för en ny brukarperiod. Jordbrukets årliga kretslopp ingår det större kretsloppet som en spiral.

Det som ses som en utandning ur ett perspektiv kan betraktas som en inandning ur ett annat perspektiv. Vi kan själva välja utsiktspunkt i en antingen / eller -attityd. Vi kan också välja att vidga blicken och betrakta det hela ur ett tredje perspektiv som observerar hela andningsförloppet och få ett både / och -perspektiv. Både / och -perspektivet ingår i sin tur som en del i ett ännu större sammanhang.

Friheten ligger i att se att allt är relativa illusioner i den materiella världen, det finns inget beständigt, allt flyter, panta rei. Det finns ett infiniversum, det skapande oändliga varat och ett universum, hela skapelsen, det skapade.

KONKRET ERFARENHET OCH ABSTRAKT MÖJLIGHET

Inom naturvetenskapen godtas endast den med sinnena erfarna konkreta erfarenheten. När naturvetarens iakttagelser inte räcker till för att förklara ett fenomen så förnekas det eller förklaras med slumpen. Eftersom naturvetaren inte godtar cirkelbevis tar denne hellre till en förklaring som innehåller slumpen. Detta leder i sin tur till ett utanförskap, offerkänsla, ett illabefinnande, som egentligen är en vägvisare till att det finns något annat som väntar på att upptäckas.

När vi ser att tillvaron är cyklisk i stora och små kretslopp i varandra är vi fria i vårt vara.

Den här beskrivna modellen har en **manifest, explicit** sida och en **latent, implicit** sida. Ur det latent skapas det manifesta, det mätbart materiella. Ur det materiella skapas det latent.

I detta levande system pågår en explosion på ena sidan samtidigt som det pågår en implosion på den andra sidan, en ut- och en inandning. Det är en upplevelsesida med intuition, inspiration och insikt och utlevelsesida med intelligens, intensitet och intellekt.

Människans vardagsliv är kopplad till enheten på två vägar, uppåt höger genom visdomen och neråt vänster genom kunskapen i en evig spiralrörelse mellan abstrakt möjlighet och konkret erfarenhet.

När människan inser att det inte finns något centrum inom henne som hon kan bygga något bestående omkring, då och endast då börjar hon söka och endast då kan hon finna det sanna centrum som finns överallt och ingenstades.

N Sri Ram

Jürgen Sass
Vaxholm
08 541 324 00